

ו"ה - בו נבראה הארץ וכל מה שיש בה. והוא נתן תשוקה בכל האילנות והעשבים שבארץ, שהוא מה שאמרו, אין לה כל עשב ועשב מלמטה שאין ממנה עליו מלמעלה ושומר אותו, שמפה אותו ואומר לו גדל שגאמר (איוב ל"ח) הידעת חקות שמים אם תשים משטרו בארץ:

(דניאל יב) והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד. הזהר הנסתר של הנסתרים הפה באויר שלו ושהגיע ולא הגיע [הארץ] בנקודה זו [אור], ואז התפשטה הראשית הזאת, ועשה לו היכל לכבודו ולתשבחתו, [כבוד להיכל ולשבחו] [נ"א ולכבודו ולהיכלו ולתשבחתו], שם זרע זרע קדש להוליד לתועלת העולם, וזה סוד (ישעיהו ו) זרע קדש מצבתי. זהר שזרע זרע לכבודו, כמו זרע המשי הזה של ארנמן טוב שמתפסה לפנים ועושה לו היכל שהיא תשבחתו ותועלת לכל. בראשית הזו ברא אותו נסתר שלא נודע את ההיכל הזה. היכל זה נקרא אלהים, וסוד זה - בראשית ברא אלהים.

הזהר שממנו כל המאורות נבראו בסוד התפשטות של הנקדה של הזהר הנסתר הזה. אם בנה כתוב ברא, אין תמיהה, שכתוב (בראשית א) ויברא אלהים את האדם בצלמו. זהר זה סוד בראשית, הראשון של הכל, שמו אהיה, שם קדוש חקוק בצדו [נ"א מאה בחקוקה מאיר] אלהים, חקוק בעצמה [נ"א בחקוקת העצמה] אש"ר היכל נסתר ונגזז, הראשית של סוד של ראשית אש"ר ראש שיוצא מראשית.

וכשהתחנן לאחר הנקדה וההיכל [כסדר] פאחד, אז בראשית כולל ראשית, ראשית עליונה

שמיא ו"ה ביה אתבריאת ארעא וכל מה דאית בה והוא יהיב תיאובתא בכל אילנין ועשבין די בארעא והוא מה שאמרו אין לה כל עשב ועשב מלמטה שאין ממנה עליו מלמעלה ושומר אותו שמפה אותו ואומר לו גדל שגאמר (איוב ל"ח) הידעת חקות שמים אם תשים משטרו בארץ: (עד כאן מההשמטות):

והמשבילים יזהירו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד.

(דניאל יב) זהר סתימא דסתימין, בטש אוירא דיליה (דמטי ולא מטי) [נ"א ונאחיה] ביהאי נקודה (ס"א נהורא) וכדין אתפשט האי ראשית ועביד ליה היכלא ליקריה ולתושבחתיה (נקרא להיכליה ולתושבחתא). [נ"א וליקרית ולהיכליה ולתושבחתיה]. תמן זרע זרעא דקודשא לאולדא לתועלתא דעלמא, ורזא דא (ישעיהו ו) זרע קדש מצבתי. זהר הזרע זרעא ליקריה, פהאי זרעא דמשי דארגוון טב דאתחפי לגו ועביד ליה היכלא דאיהו תושבחתא דיליה ותועלתא דכלא. פהאי ראשית ברא ההוא סתימא דלא אתיידע להיכלא דא. היכלא דא אקרי אלהים, ורזא דא בראשית ברא אלהים.

זהר דמניה פלהו מאורות אתבריאן ברזא דאתפשטותא דנקודה דזהר סתים דא. אי בהאי פתיב ברא, לית תוהא דכתיב, (בראשית א) ויברא אלהים את האדם בצלמו, זהר רזא דא בראשית קדמאה דכלא שמיה אחיה שמא קדישא גליפא בסטרוי [נ"א נהיר ונ"א בגליפא נהיר] אלהים. גליפא בעיטרא [נ"א בגליפא דעיטרא] אש"ר היכלא טמיר וגניז, שריאותא דרזא דראשית. אש"ר רא"ש דנפיק מראשית.

ובר (דף טו ע"ב) אתתקן לבתר נקודה והיכלא (כסדרא) פחדא, כדין בראשית כליל

רַאשִׁיתָא עֲלָאָה בְּחֻמְתָּא. לְבַתָּר
 אֲתַחֲלַף גְּוִוִן הֵהוּא הִיכְלָא וְאַקְרִי בֵּית. (נ"א
 וּמִינֵיהּ אֲתַחֲדַשׁ הִיכְלָא) נְקוּדָה עֲלָאָה אַקְרִי רַא"ש.
 כְּלִיל דָּא בְּדָא בְּרָזָא בְּרַאשִׁית, כַּד אִיהוּ
 כְּלָא כְּחָדָא בְּכֻלָּא חָדָא עַד לָא הָוִי
 יִשׁוּבָא בְּבֵיתָא, כִּיּוֹן דְּאִזְדַּרְע לְתַקוּנָא
 דְּיִשׁוּבָא כְּדִין אַקְרִי אֱלֹהִים טְמִירָא
 סְתִימָא :

זַהר סְתִים וְגַנִּיז כַּד בְּנִין (ס"א עַד דְּבָנִין) בְּגִינֵיהּ
 לְאוּלְדָא וּבֵיתָא קִיּוּמָא בְּפִשְׁטוּ
 דְּתַקוּנָא דְּאֲנֹן זַרְע קִדְשׁ. וְעַד לָא
 אֲתַעֲדִיאת וְלֹא אֲתַפְּשֵׁט פְּשִׁיטוּ דְּיִשׁוּבָא
 לָא אַקְרִי אֱלֹהִים, אֲלָא כְּלָא בְּכֻלָּא
 בְּרַאשִׁית, לְבַתָּר דְּאֲתַתְּקֵן בְּשִׁמָּא דְּאֱלֹהִים
 אֲפִיק אֲנֹן תּוּלְדִין מֵהֵהוּא זַרְעָא דְּאִזְדַּרְע
 בֵּיהּ. מָאן הֵהוּא זַרְעָא, אֲנֹן אֲתָוִן גְּלִיפִין
 רְזָא דְּאוּרִייתָא דְּנַפְקוּ מֵהֵהוּא נְקוּדָה.

הֵהוּא נְקוּדָה זַרְע בְּגוּ הֵהוּא הִיכְלָא רְזָא (נ"א
 זַרְעָא) דְּתַלַּת נְקוּדִין חַל"ם, שׁוּר"ק,
 חִיר"ק. וְאֲתַפְּלִילוּ דָּא בְּדָא וְאֲתַעֲבִידוּ רְזָא
 חָדָא. קו"ל דְּנַפִּיק בְּחַבּוּרָא חָדָא. בְּשַׁעֲתָא
 דְּנַפִּיק, נַפְקַת בַּת זּוּגִיָּה בַּהֲדִיָּה דְּכֻלִּיל כַּל
 אֲתָוִן. דְּכַתִּיב א"ת הַשְּׁמַיִם, קוּל וּבַת זּוּגוּ.
 הַאי קוּל דְּאִיהוּ שְׁמַיִם אִיהוּ אֶהְיֶה בְּתַרְאָה.
 זַהר דְּכֻלִּיל כַּל אֲתָוִן וְגוּוֹנִין, כְּגוּוֹנָא (נ"א זַרְעָא)
 דָּא.

עַד הָבָא יְהוּה אֱלֹהֵינוּ יְהוּה, אֲלִין תַּלְתָּא
 דְּרִגִין לְקַבֵּל רְזָא דָּא עֲלָאָה בְּרַאשִׁית
 בְּרַא אֱלֹהִים. בְּרַאשִׁית רְזָא קַדְמָאָה. בְּרַא
 רְזָא סְתִימָא לְאֲתַפְּשֵׁטָא מִתְּמָן כְּלָא. אֱלֹהִים
 רְזָא לְקִיּוּמָא כְּלָא לְתַתָּא. אֵת הַשְּׁמַיִם, דְּלָא
 לְאַפְרָשָׁא לֹוֹן דְּכַר וְנוֹקְבָא כְּחָדָא.

א"ת כַּד נְטִיל אֲתָוִן כְּלָא דְּכֻלֵּהוּ

בְּחֻמְתָּא. אַחַר כַּד הֲתַחֲלַף גוּוֹן
 אוֹתוּ הִיכְלָא וְנִקְרָא בֵּית. (נ"א וּמִינֵיהּ
 הֲתַחֲדַשׁ הִיכְלָא) נְקוּדָה עֲלִיּוּנָה נְקִרָא
 רַא"ש, כּוּלָּל זֶה בְּזָה בְּזָה בְּסוּד
 בְּרַאשִׁית, כְּשֶׁהִכַּל הוּא יַחַד, בְּכֻלָּל
 אַחַד, כְּשֶׁטָרַם הִיָּה יְשׁוּב בְּבֵית.
 כִּיּוֹן שְׁזַרְע לְתַקוּן הַיְשׁוּב, אִז
 נְקִרָא אֱלֹהִים טְמִיר נְסִתָּר.

זַהר נְסִתָּר וְגַנִּיז כְּשֶׁבָנִים (ס"א עַד
 שְׁבָנִים) בְּתוּכוּ לְהוּלִיד, וְהַבֵּית קָיָם
 בְּפִשְׁטוּת שֶׁל תַּקוּן שֶׁל אוֹתָם זַרְע
 קִדְשׁ, וְעַד שֶׁלֹּא הוֹסְרָה וְלֹא
 הִתְפַּשְׁטָה הִתְפַּשְׁטוּת הַיְשׁוּב, לֹא
 נְקִרָא אֱלֹהִים, אֲלָא הַכֹּל בְּכֻלָּל שֶׁל
 בְּרַאשִׁית. אַחַר שֶׁהִתְתַּקֵּן בְּשֵׁם שֶׁל
 אֱלֹהִים, הוֹצִיא אוֹתָם תּוּלְדוֹת
 מֵאוֹתוֹ זַרְע שְׁזַרְע בּוֹ. מִי הוּא
 אוֹתוֹ זַרְע? אֵלּוֹ אוֹתִיּוֹת חֻקוֹקוֹת
 סוּד שֶׁל הַתּוּרָה שִׁיִּצְאוּ מֵאוֹתָהּ
 נְקִדָּה.

אוֹתָהּ הִנְקִדָּה זַרְעָה בְּתוּךְ אוֹתוֹ
 הִיכַל סוּד (זַרְע) שֶׁל שְׁלֹשָׁה נְקִדּוֹת:
 חַל"ם, שׁוּר"ק, חִיר"ק. וְנִכְלְלוּ זֶה
 בְּזָה וְנַעֲשׂוּ סוּד אַחַד. קו"ל שִׁיּוּצָא
 בְּחַבּוּר אַחַד, בְּשַׁעֲה שִׁיּוּצָא,
 יוּצָאת עִמּוֹ בַת זּוּגוּ שְׁכוּלְלַת כַּל
 הָאוֹתִיּוֹת, שְׁכַתּוּב א"ת הַשְּׁמַיִם,
 קוּל וּבַת זּוּגוּ. הַקוּל הַזֶּה שֶׁהוּא
 שְׁמַיִם (תַּפְּאֵרֶת), הוּא אֶהְיֶה אַחֲרוֹן.
 הַזַּהר שְׁכוּלְלַת כַּל הָאוֹתִיּוֹת וְהַגְּוֹנִים
 כְּמוֹ (נ"א זַרְע) זֶה.

עַד כָּאן, יְהוּה אֱלֹהֵינוּ יְהוּה, אֵלּוֹ
 שְׁלֹשׁ דְּרָגוֹת כְּנִגְדַּת הַסּוּד הַזֶּה
 הַעֲלִיּוֹן בְּרַאשִׁית בְּרַא אֱלֹהִים.
 בְּרַאשִׁית - סוּד רַאשׁוֹן. בְּרַא -
 סוּד נְסִתָּר לְהִתְפַּשֵּׁט מִשֵּׁם הַכֹּל.
 אֱלֹהִיִּים - סוּד לְקַיָּם הַכֹּל לְמַטָּה.
 אֵת הַשְּׁמַיִם - שֶׁלֹּא לְהַפְרִידֵם זְכַר
 וְנוֹקְבָה כְּאַחַד.

א"ת - כְּשֶׁלּוֹקַח הָאוֹתִיּוֹת כְּלָם,
 הַכֻּלָּל שֶׁל כַּל הָאוֹתִיּוֹת הֵם רַאשׁ
 וְסוּף. אַחַר כַּד מִתּוֹסֵף ה"א

אֲתָוִן אֲנֹן רִישָׁא וְסוּפָא.